

OSSERVATORIO LETTERARIO

*** Ferrara e l'Altrove ***

Magyar nyelvű online melléklet - Supplemento online in lingua ungherese

<http://www.osservatorioletterario.net> - <http://xoomer.virgilio.it/bellelettere/> - <http://xoomer.virgilio.it/bellelettere1/> - <http://www.testvermuzsak.gportal.hu>

Ferrara, 2006. július 12. - Szerda

A TÚLVILÁG HANGJAI

Nem, nem thrillerről van szó...

Ismeretes Rosemary Brown angol háziasszony esete, amelyből megtudjuk, hogy mindössze két évnyi zongoratanulással több mint 400 zeneművet írt a leghíresebb, már elhunyt zeneszerzők által sugalmazott állapotban. Az 1960-as években többek között az alábbi zeneszerzők közül zenét rajta keresztül: Bach, Beethoven, Berlioz, Chopin, Liszt, Rahmaninov. Richard Rodney, Schubert, Schumann. Benett angol zeneszerző szerint ilyen zenét képtelenség hamisítani évekig tartó képzés nélkül. Az angol zenetudós, Hanz Gal, Rosemary Chopin zenéjét tanulmányozva kijelentette, hogy bárki is írta, annak sokáig kellett tanulmányoznia Chopin műveit. Rosemary minden ellenkezés nélkül alávetette magát a pszichikai teszteknek és a zeneszakértők vizsgálatainak. Műveiről

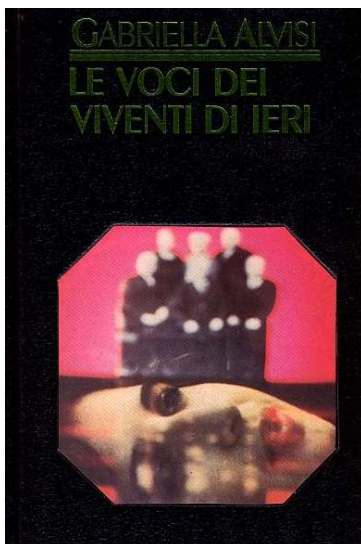
lemezfelvételek és film is készültek.

Liszt Ferencsel való találkozásáról így emlékezik vissza: «Amikor először láttam Liszt Ferencet, már nem volt szokatlan számomra, hogy úgynevezett holt lelkekkel találkozom. A londoni nagy, régi ház emeletén voltam, ahol most is lakom. Emlékszem, azon a bizonyos reggelen korán ébredtem, s vártam, hogy anyám hangja szólítson. Anyám mindig jóval az iskolába menés előtt felébresztette a bátyáimat és engem, hogy legyen időnk mindenre és ne kelljen a reggelt kapkodással kezdeni. A ház egy része bérlőknek volt kiadva, hogy kicsit több jusson a család költségeire. Így ebben az időszakban a szüleim szobájában kellett aludnom. A szoba a tetőtérben volt, boltozatos mennyezettel, amely templomra emlékeztetett és biztonsággal töltött el. Ebben a szinte primitíven egyszerű szobában történt, hogy Liszt először megjelent nekem. Egyáltalán nem rémültem meg. Már kisgyerek korom óta hozzászóltam, hogy testetlen lényekkel találkozom. Azt hiszem, meg sem lepődtem. Amíg az ember gyerek, sok mindent természetesnek talál. Ekkor úgy jelent meg, mint nagyon öreg ember. Hosszú fehér haja volt, olyasmit viselt, amit én hosszú fekete ruhának láttam. Hétéves koromban még nem tudtam, mi az a reverenda, de emlékszem, mulatságosnak találtam, hogy egy férfi ilyesmit viseljen. Valamilyen okból azon a reggelen nem mondta meg, ki is ő voltaképpen. Csak annyit mondott, lassan, hiszen még gyermek voltam, hogy valamikor ezen a világon élt, nagy zeneszerző és zongoraművész volt. Azután azt mondta: "ha felnősz, újra visszajövök és adok neked zenét." Egyszerű állítás volt, bonyolult mondatok nélkül, hogy egy gyerek is megértse. Sohasem felejtettem ezt el, hogy eljött [...]». (Rosemary Brown: Hangok a túlvilágról, Westinvest Kft Kiadó, 1992.)

Érdeemes megemlíteni, hogy egy alkalommal a BBC Rosmaryn keresztül kért Lisztől valamilyen bizonyítékot. Liszt erre közölte, hogy 1854-ben Lipcsében járt, ahol megbetegedett, és egy bizonyos dr. Richter kezelése alatt állt. A BBC szakértők részéről az első reakció az volt, hogy ez lehetetlenség, mert Liszt 1848 után már nem utazott. A kutatás során azonban mégis kiderült, hogy az utazás megtörtént.

Az én olvasmányélményem más jellegű találkozásról szól: túlvilági lényekkel való társalgásokról, üzenetekről, a halottak hangjainak rögzítéséről.

Több mint húsz évvel ezelőtt olvastam az időközben elhunyt olasz szerzőnő, **Gabriella Alvisi** «*Le voci dei viventi di ieri*» c. 286 oldalas könyvét (első kiadása 1976-ban jelent meg a SugarCo Edizioni kiadásában), amely magyarul, szó szerinti fordításban így hangzik: «*A tegnap élők hangjai*». A szerzőnő számtalan könyvet publikált és sok konferencián tartott előadást. Öt tartják az olaszországi pszichónia

megteremtőjének. Olaszországban a paranormális avagy túlvilági hangok rögzítését nevezik pszichofóniának vagy metafóniának.

A pszichofónia atyja a svéd Friedrich Jürgenson, aki 1959-től foglalkozott madárhangok rögzítésével. Ezen alkalmakkor a magnószalagon olyan emberi hangokat is felfedezett, akik egyáltalán nem voltak jelen a hangfelvétel idején. Néhány további kísérlet után arra a következtetésre jutott, hogy egyenesen kapcsolatba léphet földöntúli lényekkel. 1967-ben publikálta a «*Rádiófónia halottakkal*» c. munkáját s ebből, a rádiófónia mintájára született meg a *pszichofónia* vagy *metafónia* elnevezés.

Már a múlt századokban foglalkoztak a túlvilággal való kapcsolatteremtéssel, tehát ez nem újdonság manapság sem.

Hazai berkekben nem találtam egyetlen ilyen témával foglalkozó cikket, tanulmányt sem, egyetlenegy hasonló témára csak egy filmismertetőben bukkantam: a *Fehér zaj* című amerikai thriller kapcsán, amelyben egy férfinak halott felesége üzen elektromos berendezéseken keresztül. Hazánkban nincsenek is EVP-szakértők, míg más országokban ez a téma már komoly múltra tekint vissza. Az ún. EVP, azaz Elektronikus Hang Jelenség (Electronic

Voice Phenomenon) az a folyamat, aminek révén a halottak hang és kép útján kommunikálnak az élőkkel, a modern elektronikus eszközök statikus és fehér zaján keresztül. Azaz, az elektromos készülékek (Tv, rádió, videó, magnó stb.) segítségével emberi beszédet lehet kihallani.

Vannak emberek, akik különféle hangokat, ezen belül emberi hangokat rögzítenek magnószalagra, amelyeknek nem ismerik eredetét, de határozottan állítják, hogy azok a hangok elhunyt személyeké. E megállapítás szerint állítják, hogy a halottak kapcsolatba lépnének bármiféle technológiai eszköz segítségével, tehát a fent említetteken kívül telefonokon, faxon keresztül, sőt még számítógépen keresztül is.

A pszichofóniás (metafóniás) kapcsolatteremtési gyakorlatot több csoport alkalmazza mind Olaszországban, mind a világ más táján. Mindenki a számára megfelelő módon lép kapcsolatba az elhunytakkal, nincs erre semmiféle meghatározott közös metodológia. Bármelyik általuk használt eszközhöz folyamodnak, mindegyik határozottan állítja, hogy kapcsolatba lépett elhunyt személyekkel.

A fent említett könyvben is ilyen esetet ír le Gabriella Alvisi: betegségben tragikusan elhunyt 20 éves lányával, Roberta Alvisivel (ld. balra) való beszélgetéseit rögzítette, s az ezzel kapcsolatos élményeit, kísérletezéseit mondja el, fizikai törvényekkel is alátámasztva. De nemcsak a lányának a hangját örökölte meg, hanem sok más halottét is, akikkel kapcsolatba, szóbeli kommunikációba lépett. Ezek közül pl. az alábbi olasz hírességekkel tudott beszélni, mint pl. D'Annunzioval, Dino Buzzatival, Giorgio Cinivel, Giuseppe Corsával stb.

Leírja, hogy a kezdeti kaotikusnak tűnő hangzavarokból hogyan kristályosodtak ki a különféle túlvilági lények hangjai. Könyvének bevezetőjében az alábbi gondolatindítás olvasható: «Az én láthatatlan beszélgető partnereim, feltétlenül érdekeltek voltak, hogy a dolog kitutódjon. Ezt mondták nekem: „Írj könyvet!”.

Felhívtam figyelmüket arra, hogy nekem nagyon kevés a szabadidőm és éppen ezért kértem a segítségüket [...] Ezt felelték nekem: „Nem tehetjük, tied lesz az érdem.”, vagy: «Vigasztald az öregeket is, gondolj rájuk is!»

„Nehéz megírni a könyvünket” - mondták nekem ezek a 'hangok'. A kiadóm segítségemre jött, íme ez a könyv.»

A szerzőnő leszögezi, hogy nem önzésből és hírnévre vágyásból írta meg ezt a könyvet, hanem azért, hogy reményt táplálhasson mindazokba, akik valakijüket elveszítettek, s ezzel fájdalmuk enyhülhessen. Ezenkívül, hogy tudják meg, hogy elhunyt szeretteik a közelükben vannak és, hogy a halál nem más, mint egy válságállapot: egyik életformából egy másikba való átmenet. Hangsúlyozza, hogy azt szeretné, hogy mindenki tudja meg, hogy igenis lehetséges a kapcsolatteremtés a túlvilággal. Bennünket az előttünk a halál sorompója mögé került elhunytaktól csak egy gyenge diafragma választ el, akik egy bizonyos ideig életmódváltozás nélkül tovább élnek egy szellemvilágban, ami nagyon hasonlít a mi anyagi világunkhoz, egymással társalognak, személyiségük változatlan marad.

Hangsúlyozza, hogy a túlvilág egy bizonyítható valóság. Azok, akik pillanatnyilag elhagytak bennünket a szellemvilágban tovább élnek, egy másik dimenzióba mennek át, ahova beékelődött az anyagi világ. Láthatatlan barátai ezt mondták neki: «Gabri, a mi életünk egy csoda...»

Gabriella Alvisi, aki kutatásokat végzett a legkülönbözőbb területeken: az orvostudomány pszichológia szakágától az antropológiáig, az ezotéria elméleteitől a fizikáig, határozottan hitt abban, hogy egy másik dimenziós világgal volt kapcsolatban, s meg volt győződve arról, hogy a halottak hangjainak megfejtése a

fizika tudományának a feladata, még akkor is, ha az emberek még mindig kétségbe vonják e jelenség eredetét.

Befejezésül megjelölök egy web-oldalt, ahol mások tulajdonában lévő rögzített túlvilági olasz üzenetek olvashatók és hallhatók, ezenkívül, hogy hol, milyen körülmények között, mikor és kinél voltak találhatóak a ezek az üzenetek: <http://www.epiic-2007.com/paranormale/voci.htm> . Van olyan üzenet is, amely olyan magnószalagon maradt rögzítve, amely hosszú idő óta nem is volt használatban, és régen nem is hallgatták azt, tehát szándékos hangrögzítés nem történt. (pl. Voce4: <http://www.epiic-2007.com/paranormale/voce4.htm>, <http://www.epiic-2007.com/paranormale/Cenacolo.wav>)

Ferrara, 2006. július 12.

© Dr. Bonaniné Tamás-Tarr Melinda
© Osservatorio Letterario